

2005. június 7., kedd

P6_TA(2005)0212

Az energia végfelhasználásának hatékonysága, energiával kapcsolatos szolgáltatások *I****Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása az energia végfelhasználásának hatékonyságáról és az energiával kapcsolatos szolgáltatásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2003)0739 – C5-0642/2003 – 2003/0300(COD))**

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2003)0739) ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amelyeknek megfelelően a Bizottság javaslatát benyújtotta Parlamentnek (C5-0642/2003),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság állásfoglalására (A6-0130/2005);
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P6_TC1-COD(2003)0300

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2005. június 7-én került elfogadásra az energia végfelhasználásának hatékonyságáról és az energiahatékonysági szolgáltatásokról szóló 2005/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak ⁽³⁾ megfelelően,

⁽¹⁾ HL C 120., 2005.5.20., 115. o.

⁽²⁾ HL C 318., 2004.12.22., 19. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2005. június 7-i álláspontja.

2005. június 7., kedd

mivel:

- (1) Az Európai Közösségben szükség van az energia végfelhasználása hatékonyságának növelésére, valamint az energiakereslet szabályozására **és a megújuló energiaforrások termelésének támogatására**, mivel viszonylag korlátozottak a lehetőségek az energiaellátási és az elosztási feltételek rövid és középtávú további befolyásolására, mind új kapacitások kiépítése, mind az átvitel és az elosztás javítása révén ⁽¹⁾. **Ezáltal ez az irányelv hozzájárul az ellátás nagyobb biztonságához.**
- (2) A energia végfelhasználásának nagyobb hatékonysága hozzájárul majd a CO₂ és más üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez is. Ezek a kibocsátások folyamatosan nőnek, és ezáltal egyre nehezebbé válik a kiotói vállalások teljesítése. Az energiaszektorhoz kötődő emberi tevékenységek a Közösség üvegházhatást okozó gázkibocsátásának mintegy 78 %-át teszi ki. A 6. környezetvédelmi cselekvési program szerint további csökkentések szükségesek az UNFCCC (a Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye) hosszú távú célkitűzésének eléréséhez, amely arra irányul, hogy az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációja olyan szinten stabilizálódjon, ami megakadályozza az éghajlatrendszerbe történő veszélyes antropogén beavatkozást.
- (3) **A veszélyes éghajlatváltozás elkerülése általános céljának a globális átlaghőmérsékletnek az iparosodás előtti szintet legfeljebb 2 °C-kal meghaladó szinten tartása által történő elérése érdekében konkrét politikákat és intézkedéseket kell végrehajtani.**
- (4) **A fokozott energiahatékonyság lehetővé teszi az energiamegtakarítási potenciál költségvetés- és gazdaságilag hatékony kihasználását. Az energiahatékonysági intézkedések és a keresletoldali szabályozás lehetővé teszik ezeket az energiamegtakarításokat, és így elősegítik Európa energiaindiverzitásának csökkentését. Az energiahatékonyabb technológiák felé történő elmozdulás továbbá, amint azt a Wim Kok által elnökölt magas szintű szakértői csoport által a lisszaboni stratégiáról készített jelentés is hangsúlyozza, fokozhatja Európa innovációs és versenyképességét.**
- (5) **A javasolt energiamegtakarítási célkitűzések nem vezetnek automatikusan energiacsökkentéshez minden tagállamban, illetve az EU szintjén, és ezért nem érik el automatikusan a veszélyes éghajlatváltozás elkerülésének általános célját.**
- (6) Az ECCP első szakaszának végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény (Európai Éghajlat-változási Program) említést tesz egy energiakereslet-szabályozásról szóló irányelvről a közösségi szinten meghozandó, éghajlatváltozással kapcsolatos elsődleges fontosságú intézkedések között.
- (7) A villamosenergia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾, valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ rendelkezik arról, hogy az energiahatékonyság és a keresleti oldal szabályozása alternatívaként alkalmazható új ellátás biztosítása helyett, valamint rendelkezik a környezetvédelemről, lehetővé téve a tagállamok hatóságai részére többek között azt, hogy versenytárgyalási eljárást írjanak ki új kapacitásokra, vagy pedig energiahatékonysági és keresletoldali intézkedéseket – ideértve az ún. „fehér tanúsítványokat” – válasszanak.
- (8) Ez az irányelv nem sérti a 2003/54/EK irányelv 3. cikkét, amely alapján a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden háztartási fogyasztó, és ahol a tagállamok szükségesnek tartják, a kisvállalkozások is egyetemes szolgáltatásban részesüljenek, azaz a tagállam területén belül joguk legyen a meghatározott minőségű villamosenergiával való ellátásra, méltányos, könnyen és tisztán összehasonlítható, átlátható árakon.

⁽¹⁾ Zöldkönyv: „Az energiaellátást szolgáló európai stratégia felé” (COM(2000) 769)

⁽²⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o. A legutóbb a 2004/85/EK tanácsi irányelvvél (HL L 236., 2004.7.7., 10. o.) módosított irányelvet.

⁽³⁾ HL L 176., 2003.7.15., 57. o.

2005. június 7., kedd

- (9) A villamosenergia, a földgáz, a szén és a lignit, a fűtés, sőt néhány esetben a távfűtés és -hűtés kiskereskedelmi piacának a végfelhasználók számára történt liberalizációja szinte kizárólag az energiatermelés, -átalakítás és -elosztás terén vezetett jobb hatékonysághoz és alacsonyabb költségekhez ⁽¹⁾. Ez a liberalizáció nem vezetett jelentős mértékű versenyhez a termelők és a szolgáltatók szintjén, ami a keresleti oldal hatékonyságának növekedését eredményezhette volna.
- (10) **Ennek az irányelvnek ezért nem csak az a célja, hogy tovább támogassa az energiaszolgáltatások kínálati oldalát, hanem az is, hogy megeremtsse a keresleti oldal erősebb ösztönzését. Ezen oknál fogva a közsférát minden tagállamban kötelezni kellene arra, hogy a beruházások, a karbantartás, illetve más, energiafogyasztó berendezésekre, energiahatékonysági szolgáltatásokra és más energiahatékonysági intézkedésekre fordított kiadások tekintetében jó példát mutasson.**
- (11) Az Európai Közösség energiahatékonyságáról szóló 1998. december 7-i állásfoglalásában ⁽²⁾ a Tanács jóváhagyta a Közösség egészére vonatkozó célkitűzést, amely a végső fogyasztás energiaigényességének 2010-ig évente további egy százalékponttal történő javítására irányul.
- (12) **Az Európai Parlament az Európai Közösségben az energiahatékonyság javítását célzó bizottsági cselekvési tervről szóló 2001. március 14-i állásfoglalásában ⁽³⁾ megerősítette korábbi véleményét, miszerint az energiaintenzitás évenkénti 2,5 %-os mérséklése elérhető, és hangsúlyozta az energiahatékonyság jelentőségét a lisszaboni célok elérésében.**
- (13) A tagállamoknak ezért **kötelező** nemzeti célkitűzéseket kell elfogadniuk az energia végfelhasználása hatékonyságának előmozdítása és az **energiahatékonysági szolgáltatások** piaca további bővülésének és életképességének végfelhasználás, valamint a **lisszaboni stratégia megvalósításához történő hozzájárulás érdekében. A tagállamoknak megállapodásokat kell kötniük megfelelő szabványok elfogadására az energiahatékonyság növelése érdekében.**
- (14) Jobb végfelhasználási hatékonyság érhető el az **energiahatékonysági szolgáltatások** hozzáférhetőségének és keresletének növelése révén.
- (15) A Tanács 2000. december 5-i következtetései ⁽⁴⁾ az energiahatékonysági szolgáltatásoknak egy közösségi stratégia kidolgozásán keresztül történő támogatását az energiahatékonyság javítását célzó, kiemelt jelentőségű cselekvési területként jelölte meg.
- (16) Az energiaelosztó és az energia kiskereskedelmi értékesítésével foglalkozó vállalatok, **valamint az egyéb, energiahatékonysági szolgáltatásokat nyújtók** javíthatják az energiahatékonyságot az Európai Közösségben, ha olyan energiahatékonysági szolgáltatásokat árulnak, amelyekhez hozzátartozik a hatékony végfelhasználás, ilyen például a hatékony hőkomfort, az otthoni melegvíz, a hűtés, a megvilágítás és a mozgatóerő. E vállalatok számára a profitmaximalizáció szorosabban kötődik majd az energiahatékonysági szolgáltatásoknak a lehető legtöbb fogyasztó részére történő értékesítéséhez, mint ahhoz, hogy minden fogyasztónak a lehető legtöbb energiát adják el. **Annak érdekében, hogy az energiahatékonysági szolgáltatások minden szolgáltatójára egyenlő feltételek vonatkozzanak, szigorúan tiltani kell az energiaszolgáltatók és energiaelosztók különböző tevékenységei közötti kereszt támogatásokat. A nemzeti szabályozó hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy elkerüljék a verseny bármilyen torzulását e területen.**
- (17) **A kínálat finanszírozása és a keresleti oldal költségei fontos szerepet játszanak az energiahatékonysági szolgáltatások számára. Az olyan alapok létrehozása, amelyek energiahatékonysági programok és más energiahatékonysági intézkedések végrehajtását támogatják és előmozdítják az energiahatékonysági szolgáltatások piacának fejlődését, ezért fontos eszköze egy ilyen piac diszkriminációmentes kezdeti finanszírozásának.**

⁽¹⁾ Első teljesítményértékelő jelentés a belső energiapiac megvalósításáról, Európai Bizottság, 2002.

⁽²⁾ HL C 394., 1998.12.17., 1. o.

⁽³⁾ HL C 343., 2001.12.5., 190. o.

⁽⁴⁾ A Tanács következtetései: Értesítő 5-2000, 1.4.41. pont.

2005. június 7., kedd

- (18) Az energiamegtakarítási célkitűzés elérése érdekében elfogadott, **energiahatékonysági szolgáltatásokat**, energiahatékonysági programokat és egyéb energiahatékonysági intézkedéseket az érdekelt felek és a tagállam által kijelölt független állami szerv közötti önkéntes megállapodások révén lehet támogatni és/vagy megvalósítani.
- (19) **A végfelhasználóknak elosztott és/vagy értékesített energiamennyiség vonatkozásában az energiamegtakarítást szolgáló mechanizmusok meghatározásakor figyelembe kell venni az energiaméréssel kapcsolatos technológiai fejlesztések széles körű alkalmazása révén elért hatékonyságnövekedést.**
- (20) Ezen irányelv elfogadásával a széndioxid-kibocsátásnak az energiahatékonyság fejlesztése által való korlátozásáról szóló, 1993. szeptember 13-i 93/76/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ valamennyi lényeges rendelkezését lefedik más közösségi jogszabályok, ezért a 93/76/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (21) Mivel az energia végfelhasználása hatékonyságának növelésére és az **energiahatékonysági szolgáltatások** piacának kialakítására irányuló célkitűzéseket a tagállamok nem tudják megfelelő módon megvalósítani, és azok jobban megvalósíthatók közösségi szinten, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépheti túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (22) **Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat szerint kell meghozni⁽²⁾.**
- (23) **Ez az irányelv összhangban van a 2003/54/EK irányelv rendelkezéseivel,**

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS HATÁLY

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja az energia végfelhasználása költséghatékonyságának és hatékonyságának növelése a tagállamokban az alábbiak révén:

- a szükséges célkitűzések, mechanizmusok, ösztönzők, illetve intézményi, pénzügyi és jogi keretek biztosítása a meglévő piaci korlátok és hiányosságok megszüntetése céljából az energia hatékony végfelhasználása érdekében;
- az **energiahatékonysági szolgáltatások** piacának kialakítása, valamint energiahatékonysági programok és egyéb energiahatékonysági intézkedések biztosítása a végfelhasználók részére.

2. cikk

Hatály

1. Ezen irányelv az energia végső fogyasztók számára történő elosztására és kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozik.

⁽¹⁾ HL L 237., 1993.9.22., 28. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2005. június 7., kedd

2. A tagállamok kizárhatják a kis elosztókat, illetve a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatokat ezen irányelv hatálya alól.

3. A tagállamok kizárhatják az épületek energiateljesítményéről szóló 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkének (3) bekezdésében felsorolt épületeket, **csakúgy, mint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ valamint a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ hatálya alá tartozó létesítményeket.**

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározások érvényesek:

- a) „Energia”: energia, villamosenergia, **gáz** (beleértve a cseppfolyósított földgázt és a cseppfolyósított propán-bután gázt), távfűtés és -hűtés, tüzelőanyag, szén és lignit, közlekedési **üzemanyagok, valamint a területrendezésből keletkező** erdészeti és mezőgazdasági energiatermékek és hulladékok formájában.
- b) „**Energiahatékonyság**”: az **energiafogyasztás csökkentése technológiai és/vagy gazdasági változtatások és/vagy a viselkedés megváltoztatása révén, aminek eredményeként ugyanolyan vagy magasabb színvonal, illetve kényelem nyújtható.**
- c) „**Energiamegtakarítás**”: az az **érték, amelyet egy bizonyos (energiahatékonysági) intézkedés végrehajtása nélküli és az ezen intézkedés végrehajtásával jelentkező energiafogyasztás összehasonlításával kapunk az energiafogyasztást befolyásoló egyéb külső feltételeket figyelembe véve.**
- d) „**Energiahatékonysági intézkedések**”: minden piaci szereplő, beleértve a kormányokat és hatóságokat is, valamennyi olyan tevékenysége – például **energiahatékonysági szolgáltatások**, energiahatékonysági programok és mechanizmusok vagy hasonló tevékenységek –, amely az energia végfelhasználása hatékonyságának igazolható és mérhető javulásához, és ezáltal energia-végfelhasználási megtakarításokhoz vezet a mérés időtartama alatt.
- e) „**Energiahatékonysági szolgáltatás**”: olyan **energiával kapcsolatos szolgáltatás, amely igazolható és mérhető javuláshoz vezet az energia végfelhasználási hatékonyságában, és így energia-végfelhasználási megtakarítással jár a mérési időszak folyamán.** „Energiahatékonysági szolgáltatás”: az energia és az energiát felhasználó technológia kombinációjából, valamint bizonyos esetekben a minőségi teljesítési követelményeknek megfelelő szolgáltatás nyújtásához és az energiahatékonyság javításához kapcsolódó üzemeltetésből és karbantartásból az energia végfelhasználói számára származó fizikai kényelem (például beltéri hőkomfort, világítási komfort, háztartási meleg víz, hűtés, termékek előállítása stb.), melyre meghatározott időtartamú szerződést kötnek, és amelyet közvetlenül a szolgáltatásban részesülő fogyasztó vagy annak meghatalmazottja fizet. **Az energiával kapcsolatos szolgáltatások egyedi szolgáltatáselemeinek nyújtása – például energetikai tanácsadás vagy energiamegtakarító berendezések beépítése – szintén ezen irányelv hatálya alá tartozik.**

Az ilyen egyedi szolgáltatáselemeknek az üzemanyagot értékesítő energiaelosztók és kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatok által történő nyújtása során ezen energiaelosztóknak és vállalatoknak be kell tartaniuk a jelen irányelv szerinti kötelezettségeiket.

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽²⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o. A 2004/101/EK irányelvvel módosított irányelv (HL L 338., 2004.11.13., 18. o.).

⁽³⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. Legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

- f) „Energiahatékonysági programok”: olyan, az energia végfelhasználóit vagy a piaci szereplőket célzó, általában kollektíven fizetett és nemzeti szervek, kiskereskedelmi energiaszolgáltatók, -elosztók és más piaci szereplők által kínált intézkedések (pl. energiaellenőrzések, energiahatékony berendezésekre vonatkozó pénzügyi kedvezmények, tájékoztatás, valamint a III. mellékletben felsoroltakhoz hasonló típusú egyéb intézkedések), melyek célja, hogy az energia végfelhasználóit vagy a piaci szereplőket energiahatékonysági intézkedések bevezetésére ösztönözzék.
- g) „Energiahatékonysági mechanizmusok”: kormányok vagy kormánysszervek által hozott olyan speciális intézkedések, mint például tanúsítás, szabályozott díjszabások, adók, támogatási rendszerek, alapok stb., melyek célja támogatási keretrendszer, illetve ösztönzők kialakítása energiavállalatok, energiahatékonysági szolgáltatásokat nyújtó vállalatok, az üzembe helyezők és más piaci szereplők részére azzal a céllal, hogy ezek **energiahatékonysági szolgáltatásokat** és energiahatékonysági programokat nyújtsanak, nem közvetlenül megcélözva a végfelhasználókat.
- h) „Végső fogyasztó”: végfelhasználó a háztartásban, a mezőgazdasági, a kereskedelmi, az állami és az ipari szektorban (kivéve a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében megnevezett berendezéseket és a 96/61/EK irányelv I. mellékletében szereplő ipari tevékenységeket), valamint a szállítási szektorban (kivéve a légi és tengeri szállítóeszközöket).
- i) „Finanszírozási szerződés harmadik féllel”: az energiaszolgáltató, **illetve az energiahatékonysági intézkedés kedvezményezettje mellett** olyan harmadik felet is bevonó **szerződéses** megállapodás, amely az **energiahatékonysági** szolgáltatásokat **nyújtja, rendszerint** finanszírozza a beruházást, **és a kedvezményezettnek az energiahatékonysági intézkedés eredményeként elért energiamegtakarítás egy részével megegyező mértékű díjat számol fel.**
- j) „Szerződés energiateljesítményre”: olyan **szerződéses kötelezettségvállalás, amelynek révén a szerződés időtartama alatt garantált, hogy az energiahatékonysági szolgáltatás** teljesítése eredményeképpen a megállapított mértékű energiahatékonyság-javulás valóban **teljesül. Ezen, valamely vállalat által vállalt kötelezettségvállalással együtt jár az eredmény elérésének vállalása is, amivel a nyújtott szolgáltatást garantálja (kényelem, a szolgáltatás jellege stb.).**
- k) „Energiamegtakarítások céljára szolgáló pénzügyi eszközök”: harmadik féllel kötött finanszírozási szerződések, energiateljesítményre kötött szerződések, megtakarításokat garantáló szerződések, energia-kiszervezésre vonatkozó szerződések és egyéb kapcsolódó szerződések, melyeket a piacon az **energiahatékonysági szolgáltatások** tekintetében alkalmaznak adott energiamegtakarítási szint és adott teljesítményszint és -minőség biztosítása érdekében.
- l) „Energiaelosztó”: az a természetes vagy jogi személy, aki a végső fogyasztókhöz történő energiaszállítást végzi vezetéseken és csőrendszereken keresztül („hálózatához kötött”), például (közepes és alacsony feszültségű) villamosenergia, földgáz és távfűtés esetében, vagy pedig szállítási és elosztási hálózatokon keresztül, melyek olyan energia szállítására szolgálnak, mint a tüzelő- és fűtőanyagok, a szén, a lignit és a közlekedési üzemanyagok.
- m) „Kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalat”: olyan kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalat, természetes vagy jogi személy, amely saját használatukra energiát vásárló háztartási, kereskedelmi és ipari végső fogyasztók számára értékesít energiát.
- n) „Kis elosztók és kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatok”: olyan elosztók és kiskereskedők, akiknek éves forgalma 50 GWh vagy annál kevesebb távfűtés és -hűtésfogyasztásnak megfelelő, mért villamosenergia, vagy ezzel egyenértékű mennyiség – köbméter vagy tonna – a többi energiafordozóból.
- o) **„Energiahatékonysági szolgáltatásokat nyújtó vállalat” (ESCO):** olyan vállalat, amely **energiahatékonysági** szolgáltatásokat, energiahatékonysági programokat és/vagy egyéb energiahatékonysági intézkedéseket nyújt a felhasználók berendezései **számára.**
- p) „Energiaellenőrzések”: olyan szisztematikus eljárás, amelynek révén megfelelő ismereteket gyűjtenek az építkezések, az ipari tevékenységek stb. aktuális energiafogyasztási profiljára vonatkozóan; tovább azonosítja és mennyiségileg meghatározza a költséghatékony energiamegtakarítási lehetőségeket; és jelentést tesz a megállapításokról.

2005. június 7., kedd

- q) „Fehér tanúsítványok”: független tanúsító szervek által kiadott tanúsítványok, amelyek igazolják a piaci szereplőknek az energia végfelhasználásának hatékonyságát célzó intézkedések eredményeképpen elért energiamegtakarításra vonatkozó állításait.
- r) **„Közszféra”: magába foglalja a 2004/18/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (9) bekezdése és a 2004/17/EK irányelv⁽²⁾ 2. cikkének (1) bekezdése szerinti valamennyi államigazgatási hatóságot, valamint az általuk nyújtott szolgáltatásokat és általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat.**
- s) **„Energiamegtakarítási teljesítményszerződések”: olyan szerződések, amelyek alapján energiaszolgáltató vállalatok állami költségvetési finanszírozás nélkül felújítják és modernizálják a meglévő épületeket/létesítményeket. A vállalatok felelősek a mindenkori projekt finanszírozásának és korszerűsítésének biztosításáért, és több éven keresztül visszatérítést kapnak a korszerűsítésből származó garantált megtakarítások alapján.**
- t) **„A köz- és a magánszféra partnersége”: az állami szektor és a magánszektor közötti együttműködés azon formája, amely az ezen irányelvben meghatározott feladatok hatékony elvégzésére irányul, amely feladatokat hagyományosan az állami szektor végez el. Az állami szervek lehetséges szerződő partnerei az energiaiparban működő magánszervezetek lehetnek, amennyiben energiát szolgáltatnak, vagy egyéb energiahatékonysági szolgáltatást nyújtanak.**

II. FEJEZET

ENERGIAMEGTAKARÍTÁSI CÉLKITŰZÉSEK

4. cikk

Általános célkitűzés

1. A tagállamok elfogadják és **teljesítenek az energiahatékonysági szolgáltatásokból**, energiahatékonysági programokból és a III. mellékletben felsoroltakhoz hasonló típusú egyéb energiahatékonysági intézkedésekből származó, kötelező, **kumulatív energiamegtakarítási célkitűzéseket**.
2. A **célkitűzések** megtakarítandó **energiamennyiségből állnak, amely** az I. melléklet szerinti **számítások alapján** megfelel a végső fogyasztóknak elosztott és/vagy értékesített energiamennyiség **legalább 3 %-ának az irányelv átültetését követő első három évben együttevve, majd az ezen energiamennyiség legalább 4 %-ának az azt követő három évben, illetve 4,5 %-ának a rá következő három évben.** Az e **célkitűzések** elérése érdekében elfogadott intézkedések költségei nem léphetik túl a belőlük származó hasznokat.
3. **Minden tagállam programokat és intézkedéseket dolgoz ki az energiahatékonyság javítására.**
4. A végső fogyasztók számára történő elosztás és/vagy kiskereskedelmi értékesítés során elért, e célkitűzésnek megfelelő első megtakarítások ezen irányelvnek a nemzeti jogrendszerekbe történő átültetését követő első naptári évben teljesítendőek. Ezek a megtakarítások folyamatosan növekszenek a következő évek célkitűzéseinek halmozott alkalmazásával **2015 végéig**.
5. A bázisév energiafogyasztása és az egyéb – például az előző években végrehajtott intézkedések hatásainak figyelembevételéből adódó – körülmények kiszámítását az I. mellékletben meghatározott módszer alapján kell elvégezni, a megtakarításokat pedig a IV. mellékletben foglalt iránymutatások alapján kell mérni és ellenőrizni. Összehasonlítás és összehasonlítható egységekre történő átváltás céljára a II. mellékletben megadott átváltási arányok alkalmazandók.

⁽¹⁾ Az 1874/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 326., 2004.10.29., 17. o.) módosított, az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 2004.4.30., 114. o.).

⁽²⁾ Az 1874/2004/EK rendelettel módosított, a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 2004.4.30., 1. o.).

2005. június 7., kedd

6. Amennyiben a 19. cikk (2) bekezdése szerinti jelentés azt mutatja, hogy a tagállam által végrehajtott intézkedések nem vezetnek a (2) bekezdés szerint meghatározott energiahatékonysági növekedéshez, az érintett tagállam köteles további intézkedéseket végrehajtani ezen célok elérése érdekében.

7. A tagállamok rendelkeznek egy vagy több új vagy létező, független állami hatóság vagy ügynökség kijelöléséről, amelyek feladata a (2) bekezdésben foglalt célkitűzések elérését szolgáló keretrendszer átfogó ellenőrzése és felügyelete, és ezen keresztül az **energiatihatékonysági szolgáltatások**, programok és egyéb energiatihatékonysági intézkedések révén elért megtakarítások – **beleértve a már meglévő nemzeti energiatihatékonysági intézkedéseket** – igazolása, valamint az eredményekről való jelentéstétel.

Részfeladatok át lehet ruházni magánszervezetekre.

8. Azon időszak letelte **előtt legalább két évvel**, amelyre a (2) bekezdésben szereplő **célkitűzések vonatkoznak**, a Bizottság javaslatot **terjeszt elő, amelyben további energiatihatékonysági célkitűzéseket határoz meg, amelyek az említett időszak végén lépnek érvénybe.**

9. Miután első ízben megvizsgálta **ezen célkitűzéseket** és arról jelentést tett, a Bizottság azt is megvizsgálja, hogy helyénvaló-e olyan irányelvre irányuló javaslattal előállni, amelynek célja az energiatihatékonyság terén a piaci megközelítés továbbfejlesztése az ún. „fehér tanúsítványok” eszközével.

10. A Bizottság az ezen irányelv hatálybalépését követő egy éven belül alkalmazhatja a 20. cikk szerinti bizottsági eljárást kötelező differenciált nemzeti célkitűzések kidolgozása és elfogadása céljából.

E százalékarány kiszámításakor figyelembe kell venni az egyes tagállamok által elért energiatihatékonysági szinteket (valamint az energiatihatékonysági intézkedések révén a CO₂-kibocsátás tekintetében elért csökkenést).

Összességében ezeknek a differenciált nemzeti célkitűzéseknek meg kell felelniük a (2) bekezdés szerinti uniós szintű kötelező hároméves célkitűzéseknek.

Az I. melléklet 3. pontja a továbbiakban nem alkalmazandó.

11. A tagállamok ágazati energiatihatékonysági mutatók alapján megállapított, közös, uniós szintű referenciaértékek elérésére törekednek annak érdekében, hogy valamennyi lényeges területen javítsák az energiatihatékonyságot.

A 20. cikkben meghatározott eljárással összhangban a Bizottság harmonizált energiatihatékonysági mutatókat és ezeken alapuló referenciaértékeket dolgoz ki az V. mellékletben meghatározott energiaátalakítási piacokra és részpiacokra vonatkozóan.

A Bizottság legkésőbb három évvel a végrehajtást követően jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére a mutatók és referenciaértékek kidolgozása terén elért előrehaladásról.

Amint a Bizottság a tagállamokkal együtt – a 20. cikkben meghatározott eljárással összhangban – mutatókat dolgoz ki az V. mellékletben felsorolt energiaátalakítási piacok és részpiacok számára, a tagállamok együtt döntenek arról, hogy a (2) bekezdés szerinti általános célkitűzéseket felváltsák-e referenciaértékekkel, amennyiben a referenciaértékek elérése révén megtakarított energiamennyiség megfelel a (2) bekezdésben megállapított kötelező célkitűzéseknek.

5. cikk

Az energia végfelhasználói hatékonyságát célzó beszerzések az állami szektor által

1. A tagállamok elfogadnak és **teljesítenek kötelező energiamegtakarítási célkitűzéseket** az állami szektorban, **amelyeket az energiatihatékonysági szolgáltatások**, energiatihatékonysági programok és az energia-végfelhasználás hatékonyságát célzó egyéb intézkedések közbeszerzésén keresztül valósítanak meg. **Ezek a célkitűzések** a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott általános **célkitűzések rész céljai lehetnek**, ami azt jelenti, hogy az állami szektor **célkitűzéseinek** teljesítése hozzájárul az általános **célkitűzések** megvalósításához.

2005. június 7., kedd

2. A közzsférában elérendő **célkitűzések** az e szektorba elosztott és/vagy az e szektornak értékesített, és a 4. cikk (4) bekezdésének, **valamint** az I. mellékletben található módszerek megfelelően **elosztott és kiszámított** energiából való **megtakarításokból állnak, amelyek az irányelv hatálybalépésétől számított első három évben összesen legalább 4,5 %-ot, az azt követő három évben legalább 5,5 %-ot, a rá következő három évben pedig legalább 6 %-ot tesznek ki.** Az összehasonlítás és az elsődleges energiává történő átváltás céljából a II. mellékletben meghatározott átváltási tényezőket alkalmazzák.

3. A tagállamok új vagy meglévő szervezetet vagy szervezeteket jelölnek ki a közbeszerzésre vonatkozó **célkitűzések** teljesítésével, valamint az energiahatékonyságra vonatkozó tanácsadással és beszerzési iránymutatásokkal kapcsolatos adminisztratív, irányítási és végrehajtási feladatok elvégzésére. Ezek lehetnek a 4. cikk (7) bekezdésében említett független állami hatóságok vagy ügynökségek.

4. Az (1) bekezdésnek megfelelően elfogadott **célkitűzések** elérése érdekében a **tagállamok közbeszerzési** iránymutatásokat **határoznak meg** annak érdekében, hogy **kötelezzék** a közigazgatási **szerveket arra, hogy integrálják** az energiahatékonysági **megfontolásokat beruházási** és működési költségvetésükbe és tevékenységükbe **energiahatékonysági szolgáltatások**, energiahatékonysági programok és más energiahatékonysági intézkedések alkalmazásán keresztül, **valamint hogy az energiahatékonyságot írják elő értékelési kritériumként a közbeszerzések kiírásakor.** A nemzeti és közösségi, közbeszerzéssel kapcsolatos jogszabályokban foglaltak tiszteletben tartása mellett az iránymutatások **legalább** a következőkre **terjednek** ki:

- a) olyan követelmények, amelyek **energiahatékonysági szolgáltatások** és energiahatékonysági intézkedések beszerzése esetében energiamegtakarítást szolgáló pénzügyi eszközök – például mérhető és előre meghatározott energiamegtakarítások teljesítését kikötő, harmadik fél által történő finanszírozásra és energiateljesítményre történő szerződés (ideértve annak eseteit, amikor a közigazgatási szervek egyes feladatokat kiszerveznek) – alkalmazását írják elő,
- b) olyan követelmények, amelyek megszabják, hogy a berendezések és járművek minden kategóriájában az energiahatékony termékek közül kell berendezéseket és járműveket vásárolni, ahol lehetséges, minimalizált életciklus-költségelemzés vagy hasonló módszerek alkalmazásával a költséghatékonyság biztosítására,
- c) olyan követelmények, amelyek megszabják, hogy a költséghatékonyság biztosítása érdekében alacsony fogyasztású készletléti móddal rendelkező termékeket kell vásárolni – adott esetben – minimalizált életciklus-költségelemzés vagy hasonló módszerek alkalmazásával.

A tagállamok közzéteszik a közbeszerzésekre vonatkozó, az energiahatékonyság figyelembevételével kiadott iránymutatásokat, a Bizottság pedig értékeli ezeket azon mindenkorai időszak letelte után, amelyre a (2) bekezdésben szereplő célkitűzés vonatkozik.

5. Azon időszak letelte után, amelyre a **célkitűzések vonatkoznak**, a Bizottság felülvizsgálja a (2) bekezdésben szereplő **célkitűzéseket** és megvizsgálja, hogy célszerű lenne-e javaslatot tenni az időbeli hatály meghosszabbítására, illetve a **célkitűzések** megváltoztatására. **A Bizottság emellett megvizsgálja a közzsféra energiahatékonyságának előmozdítását szolgáló harmonizált iránymutatásokra és intézkedésekre vonatkozó javaslat célszerűségét.**

6. cikk

Energia-végfelhasználási hatékonyság egyéb szektorokban

A vállalkozások megállapodásokat köthetnek a szektorukon belül az energia végfelhasználási hatékonyságának előmozdítására.

E célból a vállalkozások kérelmet nyújthatnak be a Bizottsághoz, amely két hónapon belül jelzi, hogy az adott szektorban lehet-e kötelező energiamegtakarítási célkitűzéseket meghatározni.

2005. június 7., kedd

III. FEJEZET

AZ ENERGIA VÉGFELHASZNÁLÁSÁNAK HATÉKONYSÁGA ÉS AZ ENERGIAHATÉKONYSÁGI SZOLGÁLTATÁSOK TÁMOGATÁSA

7. cikk

Energiaelosztó és kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatok

A tagállamok felszámolják az **energiahatékonysági intézkedések, az energiahatékonysági szolgáltatások** kereslete elé háruló akadályokat, **valamint az azok végrehajtását érintő korlátozásokat, és az energiapiaci liberalizáció célkitűzéseinek megfelelően** biztosítják, hogy az energiaelosztók és/vagy kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatok, amelyek villamosenergiát, gázt, távfűtést és/vagy fűtőolajat, **szenet, illetve üzemanyagot** adnak el:

- a) **energiahatékonysági szolgáltatásokat** nyújtanak, és azokat aktívan előmozdítják az energia elosztásának és/vagy értékesítésének szerves részeként a fogyasztók számára, közvetlenül vagy más energiaszolgáltatókon **keresztül**;
- b) ne folytassanak olyan tevékenységeket, amelyek **gátolhatják** az **energiahatékonysági szolgáltatások**, az energiahatékonysági programok és az egyéb energiahatékonysági intézkedések **iránti keresletet és azok** teljesítését, illetve amelyek általánosságban akadályozhatják az **energiahatékonysági szolgáltatások** és az energiahatékonysági intézkedések piacának fejlődését/kialakulását. A **tagállamok** kötelesek meghozni azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy véget vessenek az ilyen jellegű tevékenységeknek, ahol azok előfordulnak;
- c) végfelhasználóknak ügyfeleikről annyi információt szolgáltatni, amennyi a kijelölt hatóságok vagy a 4.cikk (7) bekezdésében megbízott ügynökségek számára elegendő ahhoz, hogy megfelelően megtervezzék és megvalósítsák energiahatékonysági programjaikat és népszerűsítsék az **energiahatékonysági szolgáltatásokat**, valamint az energiahatékonysági intézkedéseket. Ebbe az információba bele kell tartoznia a múltbéli és jelenlegi végfelhasználói fogyasztásról, a terhelési profilokról, fogyasztói elosztásról és a fogyasztók földrajzi elhelyezkedéséről szóló információknak – adott esetben – az üzleti szempontból érzékeny információk egységének és bizalmasságának megőrzése, **valamint a végfelhasználó magánéletét védő nemzeti, illetve európai jogszabályokból eredő kötelezettségek betartása** mellett.

A tagállamok kielégítő ösztönzőket, azonos versenyfeltételeket, esélyegyenlőséget és átláthatóságot garantálnak azon vállalkozásoknak, amelyekre ez a cikk nem vonatkozik, hogy függetlenül kínálhasanak és nyújthassanak energiahatékonysági szolgáltatásokat.

8. cikk

A megtakarítások teljesítése

1. A tagállamok biztosítják, hogy az **energiahatékonysági szolgáltatásokat**, az energiahatékonysági programokat, illetve az egyéb energiahatékonysági intézkedéseket valamennyi jogosult fogyasztónak felkínálják, beleértve a kis- és középvállalkozásokat, a végső fogyasztókat és a kisfogyasztók önkéntes csoportosulásait; valamint biztosítják, hogy ezeket az **energiahatékonysági szolgáltatásokat**, programokat és egyéb intézkedéseket minősített szervek teljesítik és hajtják végre, ideértve **az üzembe helyezőket**, az energiahatékonysági szolgáltatásokat nyújtó vállalatokat, az energiaügyi tanácsadókat és szakértőket.
2. **A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az üzemanyag- és közlekedési ágazat megfeleljen a rá vonatkozó sajátos energiahatékonysági és energiamegtakarítási követelményeknek.**
3. **A tagállamok biztosítják, hogy az energiaipar minden ágazata teljesítse a rá vonatkozó sajátos energiahatékonysági és energiamegtakarítási kötelezettségeket, amelyeket az ágazat gazdaságban betöltött szerepe és az utóbbi évek fogyasztási tendenciái alapján határoznak meg.**

9. cikk

Tájékoztatás és tanácsadás

1. **A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az iskolai oktatásban, a szakképzésben, az egyetemi oktatásban, a továbbképzésben és a felnőttképzésben nagyobb szerepet kap a végfelhasználói energiahatékonyság népszerűsítése.**

2005. június 7., kedd

2. *A tagállamok megfelelő feltételeket és ösztönzőket alakítanak ki a piaci szereplők számára, hogy azok javítsák a végső fogyasztók számára nyújtott, végfelhasználói energiahatékonyságról szóló tájékoztatást és tanácsadást.*
3. *A tagállamok támogatják ezen irányelv célkitűzéseit nemzeti tájékoztatási politikájukon keresztül.*

10. cikk

Contracting

A tagállamok intézkedéseket fogadnak el abból a célból, hogy a contracting piacainak fejlődése útjában álló jelentős akadályokat elhárítsák, és ösztönzőket alakítsanak ki contracting minták számára.

11. cikk

Az energiahatékonysági szolgáltatásokat nyújtók minősítése, tanúsítása és akkreditációja

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az **energiahatékonysági szolgáltatásokat** nyújtó piaci szereplők rendelkezésére álljanak megfelelő minősítési, akkreditációs és/vagy tanúsítási rendszerek, a személyzet magas szintű technikai szakértelmének, valamint a kínált **energiahatékonysági szolgáltatások** minőségének és megbízhatóságának fenntartása céljából. Adott tagállam hatóságai által ebből a célból kiadott minősítési, tanúsítási és akkreditációs igazolásokat, amennyiben ezeket kéri egy másik tagállam, kölcsönösen el kell ismerni.
2. A 19. *cikk*el összhangban a tagállamoknak a Bizottság részére készített jelentésükbe bele kell foglalniuk nemzeti minősítési, tanúsítási és/vagy akkreditációs rendszereik hatékonyságának értékelését, valamint az uniós harmonizáció esetleges szükségességére vonatkozó értékelésüket.

12. cikk

Energiamegtakarítások céljára szolgáló pénzügyi eszközök

1. A tagállamoknak hatályon kívül kell helyezniük vagy módosítaniuk kell azon nemzeti jogszabályokat és rendeleteket, amelyek megakadályozzák vagy korlátozzák az **energiahatékonysági szolgáltatások** piacán, mint amilyen a harmadik fél által történő finanszírozás és az energiateljesítményre történő szerződés.
2. A tagállamok szerződésminták formájában hozzáférhetővé teszik az (1) bekezdésben említett eszközöket és szerződéseket az **energiahatékonysági szolgáltatások** és az energiahatékonysági intézkedések mind állami, mind magánvásárlói részére.

13. cikk

Díjszabások és egyéb szabályozások a hálózathoz kötött energiára vonatkozóan

A tagállamok biztosítják, hogy megszüntetik azokat a díjszabásokat szabályozó rendszerek részét képező ösztönzőket, melyek célja a továbbított vagy értékesített energia mennyiségének növelése a hálózathoz kötött energia elosztásának monopóliumhelyzetben lévő szegmenseiben. Ez megvalósítható olyan átviteli és elosztási díjszabási rendszerek bevezetése révén, amelyek az értékesítés volumenén túl figyelembe vesznek olyan tényezőket is, mint a kiszolgált fogyasztók száma, illetve bevételi plafonok alkalmazása, valamint egyéb olyan intézkedések révén, amelyeknek vélhetően azonos a **hatásuk**.

14. cikk

Alapok és finanszírozási mechanizmusok

1. A Szerződés 87. és 88. cikkének sérelme nélkül a tagállamok létrehozhatnak **egy vagy több** alapot **abból a célból**, hogy energiahatékonysági programok és egyéb energiahatékonysági intézkedések teljesítését **támogassák**, és **elősegítsék** az **energiahatékonysági szolgáltatásokat** piacának fejlődését, beleértve az energiaellenőrzés, az energiamegtakarításokat szolgáló pénzügyi eszközök, valamint – adott esetben – a jobb mérés és az informatív számlázás előmozdítását. **Amennyiben létrehozhatnak ilyen alapokat, azoknak a magasabb tranzakciós költségekkel, illetve nagyobb kockázatokkal rendelkező végfelhasználói szektorokat is meg kell célozniuk**, és támogatniuk kell az **energiahatékonysági szolgáltatásokat** biztosító szolgáltatók **piacainak** fejlődését.

2005. június 7., kedd

2. **Amennyiben létrehozhatnak alapokat, azok** támogatásokat, kölcsönöket, pénzügyi garanciákat és/vagy egyéb olyan finanszírozási módokat **biztosíthatnak**, amelyek garantálják az eredményeket.
3. Az **alapok nyitva állnak az energiahatékonysági szolgáltatásokat**, energiahatékonysági programoknak és egyéb energiahatékonysági intézkedéseknek valamennyi, az **energiashatékonysági szolgáltatások** belső piacán működő, minősített szolgáltatója – például az ESCO-k, a független energiatanácsadók és az üzembe **helyezők** – számára. A versenytárgyalási eljárást a hatályos közbeszerzési szabályok teljes mértékű betartásával kell lefolytatni, biztosítva azt is, hogy az alapok kiegészítik az üzleti alapon finanszírozott **energiashatékonysági szolgáltatásokat**, energiahatékonysági programokat és egyéb energiahatékonysági intézkedéseket, nem pedig versenyeznek azokkal.
4. **A létrehozandó alap(ok) a díjakra vagy árakra felszámított felárakkal, az energetikai piac szereplőinek a 7. cikk szerinti hozzájárulásával, energiaadóval vagy más finanszírozási konstrukciókkal finanszírozható(k).**
5. **A tagállamok céljait energiamegtakarítási teljesítményszerződéseken keresztül is elérhetik, amelyek alapján egy vállalatot megbízna az állami létesítményekben lévő energetikai berendezések és szolgáltatások korszerűsítésével, úgy, hogy nem vesznek igénybe meghatározott rendeltetésű költségvetési forrásokat. Az érintett vállalatok felelősek a mindenkori projekt finanszírozásának és korszerűsítésének biztosításáért, és több éven keresztül díjazásban részesülnek a korszerűsítésből származó garantált megtakarítások alapján.**

15. cikk

Energiaellenőrzések

A tagországoknak biztosítaniuk kell független, magas minőségű energiaellenőrzési rendszereket, amelyek arra vannak tervezve, hogy azonosítsák a potenciális energiahatékonysági intézkedéseket és az **energiashatékonysági szolgáltatások** szükségleteit, és felkészüljenek megvalósításukra. Az ellenőrzéseknek a kisebb belföldi, kereskedelmi és kis- és középméretű, viszonylag magas tranzakciós költségekkel rendelkező ipari helyszínek és vállalkozások számára is elérhetőnek kell lenniük; **adott esetben az Energiashatékonyság-kezelési és Ellenőrzési Rendszer (E2MAS) alkalmazandó.**

16. cikk

Átállás más energiahordozókra és energiaszolgáltató berendezésekre

Ezen irányelv átültetése után legkésőbb két évvel a Bizottság megvizsgálja, milyen mértékű energiaszolgáltatót sikerült elérni, illetve lehet még elérni a más energiaszolgáltatókra és berendezésekre történt átállás, mint például a külön fűtőkazánokról a távfűtésre való átállás, vagy a fosszilis energiaszolgáltatókról a megújuló energiaszolgáltatókra való átállás révén.

Ezt a vizsgálatot kiegészítő eszközként használják majd a tagországok, hogy magasabb megtakarítási potenciált és több ökológiai előnyt érjenek el energiamegtakarítási céljaik megvalósításakor.

17. cikk

Az energiaszolgáltatás mérése és informatív számlázása

1. A tagállamok **az energetikai vállalatokkal együttműködve** biztosítják, hogy a hálózathoz kötött energiát elosztó és/vagy kiskereskedelmileg értékesítő vállalatok valamennyi végfelhasználó fogyasztója **minden alkalommal, amikor új bekapcsolás történik, vagy egy meglévő mérőórát le kell cserélni, és egyéb esetben amennyiben ez műszakilag lehetséges, pénzügyileg elfogadható és a megtakarítási potenciállal arányban áll**, el legyen látva versenyképes árú különálló mérőeszközökkel, amelyek pontosan mutatják a fogyasztó tényleges energiaszolgáltatását és a használat tényleges idejét.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a számlázás a tényleges fogyasztást **tükrözze** érthető módon. **A fogyasztók rendszeres tájékoztatást kapnak energiaszolgáltatásukról** annak érdekében, hogy **képesek legyenek annak szabályozására.** A hálózathoz kötött energia tekintetében, adott esetben, ugyanazon a számlán kell feltüntetni az elosztási költségeket és az energia díját.

2005. június 7., kedd

3. A tagállamok **az energetikai vállalatokkal együttműködésben** biztosítják, hogy a számlákban, szerződésekben, tranzakciókban, az elosztóállomásokon adott nyugtákban és a promóciós anyagokban, illetve ezek révén minden energiaelosztó és/vagy kiskereskedő rendelkezésre bocsátja a következő információkat a végső fogyasztók számára:
- a) a mindenkori tényleges árak, illetve – adott esetben – a tényleges fogyasztás;
 - b) adott esetben a fogyasztó aktuális energiafogyasztásának és az előző év ugyanezen időszakában mért energiafogyasztás összehasonlítása, **adott esetben korrekciókkal, pl. az időjárási viszonyok következtében;**
 - c) egy átlagos, hitelesített vagy összehasonlítási alapként használt, ugyanazon kategóriába tartozó energiafelhasználóval **és egy átlagos, hitelesített vagy összehasonlítási alapként használt, az ökológiailag a leghatékonyabb helyettesítő kategóriába tartozó energiafelhasználóval** történő összehasonlítás;
 - d) a fogyasztás céljára elosztott vagy értékesített energia környezeti hatása, mint például a CO₂. **A villamosenergia-ipar esetében a 2003/54/EK irányelv 3. cikk (6) bekezdésének b) pontja elsőbbséget élvez a rendelkezés előtt;**
 - e) **a fogyasztói központok, energiaüignökségek vagy hasonló szervezetek** kapcsolatfelvételhez szükséges **adatai**, így a weblapok is, ahol az **energiahatékonysági szolgáltatásokról**, energiahatékonysági programokról és más energiahatékonysági intézkedésekről, **összehasonlító végfelhasználói profilokról**, valamint az energiafelhasználó berendezések technikai adatairól – **ideértve a piacon beszerezhető esetleges Factor 4-berendezéseiket is** – szerezhető be információ.

18. cikk

Az energiamegtakarítási mechanizmusok meghatározása

Az energiamegtakarítási mechanizmusok a végső fogyasztónak elosztott és/vagy értékesített energia mennyiségén alapuló meghatározása során figyelembe kell venni az energiamérés területén elért technológiai újítások széles körű alkalmazásából eredő hatékonyságnövekedést.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Jelentéstétel

1. A tagállamok **egy évvel az irányelv átültetésének időpontja után** jelentést tesznek a Bizottságnak az irányelv általános adminisztrációjáról és végrehajtásáról. A jelentésnek információkat kell tartalmaznia a meghozott vagy tervezett intézkedésekről, beleértve az energiaszolgáltatók minősítését, tanúsítását és/vagy akkreditációját **és az alulról felfelé történő összegzés rendszerének (bottom-up system) alkalmazását**. A jelentésnek az energiaellenőrzési rendszerekre, az energiamegtakarítás érdekében használt pénzügyi eszközökre, a fogyasztás továbbfejlesztett mérésére, valamint az informatív számlázásra vonatkozó információkat is tartalmaznia kell. Tájékoztatást kell tartalmaznia az intézkedések várt hatásáról és finanszírozásáról is.

2. **Legkésőbb 2009. október 1-ig**, és azt követően minden harmadik évben **2015-ig** bezárólag a tagállamok a Bizottság számára jelentést nyújtanak be eredményeikről a 4. cikk (1) bekezdése **szerinti nemzeti** energiamegtakarítási célkitűzés elérésével kapcsolatban, az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott, állami szektorra vonatkozó **célkitűzésekkel** kapcsolatosan, valamint a 7. cikk a) pontjában meghatározott **energiahatékonysági szolgáltatások** fejlődésére vonatkozóan. Megfelelően meg kell határozni és mennyiségileg is meg kell adni azon előző években foganatosított intézkedések hatását, amelyeket a megtakarítások kiszámításánál figyelembe vettek. Ezt folyamatosan, a 4. és 5. cikkben meghatározott célkitűzés utolsó évére vonatkozó jelentés elkészítéséig kell végezni.

3. A tagállamok jelentései alapján a Bizottság felméri, hogy milyen mértékben haladtak előre a tagállamok nemzeti célkitűzéseik teljesítésében. A Bizottság legkésőbb **négy évvel** ezen irányelv **átültetése** után, majd azt követően minden harmadik évben jelentésben hozza nyilvánosságra következtetéseit. A jelentéshez – adott esetben és amennyiben szükséges – az Európai Parlament és a Tanács számára a további intézkedésekre tett javaslatait is mellékel. **A Bizottság gondoskodik a legjobb energiamegtakarítási gyakorlatokra vonatkozó információk tagállamok közötti cseréjéről.**

2005. június 7., kedd

4. *A Bizottság az irányelv átültetése után legkésőbb két évvel költség-haszon elemzést tesz közzé, amely a végfelhasználói energiahatékonyságra vonatkozó uniós normák, jogszabályok, elgondolások és intézkedések közötti kapcsolatot vizsgálja meg.*

20. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) *A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.*
- (2) *Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikke alkalmazandó, annak 8. cikkét is figyelembe véve.*

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében foglalt időtartam három hónap.

- (3) *A bizottság eljárási szabályzatát maga állapítja meg.*

21. cikk

Hatályon kívül helyezések

A 93/76/EGK irányelv hatályát veszti ezen irányelvnek a 24. cikkben megállapított hatálybalépési időpontjában.

22. cikk

Átültetés

1. A tagállamok legkésőbb 2006. június 1-jéig hatályba léptetik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket. Haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz e rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és ezen irányelv közötti megfeleltetéseket tartalmazó táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

23. cikk

További jogi aktusok

A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak legkésőbb 2007. január 1-ig új irányelvjavaslatot nyújt be, amely előmozdítja a teljes üzemanyag- és közlekedési ágazat energiahatékonyságát és energia-szolgáltatásait.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

25. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök